

סבכים שאין להם התרה

שני שירים

מפולנית: דוד וינפלד

זבגנייב הרברט (1924-1998), מגדולי המשוררים הפולניים במאה העשרים, בן לדור היוצרים שלאחר מלחמת העולם השנייה.

על תרגום שירה

וזה כבר הסוף	הוא התישב כמו דבור מגשם
קשה לחדר	על הפרח
דרך גביע הפרחים	עד הכפף הגבעול השביר
אל השךש	הוא מפלס דרך בין שורות עלי כותרת
אזי הדבור יוצא	שדומים לדפי מלון
גאה עד מאד	משתקק אל התוך
ומזמזם בקול רם:	שם הניחות והמתק
הייתי בתוכו	ולמרות שהוא מנזל
ולהלל	וגם טעם אין לו
שלא מאמינים לו בכל	בכל זאת הוא ממשיך לחתר
הוא מצביע על אפו	עד שראשו נחבט
המכסה אבקת פרחים	בעלי הצהב

1957

סבך שאין לו התרה

כשמר קוגיטו יזקין ודעתו תתיישב עליו הוא לא יהיה אספן של בולים, מטבעות עתיקים וגם לא של ספרים נדירים. הוא ייסד את האוסף הראשון בעולם של סבכים שאין להם התרה. הוא ישתדל לשכנע אחרים בדבר קסמי הסוד שיש בסבכים. הבריות מעולם לא העריכו סבכים שאין להם התרה. הם גם לא למדו להתפעל מיופיים המורכב. נוהגים היו לחתוך את הסבך שאין לו התרה באבחת חרב, כמו הטמבל המקדוני ההוא, או פשוט להתיר את הסבך, גאים על שום שעכשיו יש בידם חבל מגעיל שבו אפשר לקשור חזרזיר או לכרוך אותו על צוואר הזולת.

1974